

Agonie și extaz...

Florin-Cezar CĂLIN

Văd iar un tren ce depășește soartă
Chiar dacă a trecut prea multă vreme.
De când cu sentimente care-ți bat în poartă
Eu am simțit că nu mai sunt probleme.

Când mi-ai surâs cu sufletul, mi-am zis
"Că nu e doar simplă coincidență".
Din starea ce eram eu mi-am promis
"- Voi ține pasul, numai în cadență!".

Un gând zâmbește trenului ce plecă,
(eram c-am plâns și prea plin de durere).
- Dar totuși, o idee, se remarcă!
Să-mi dai un semn, așa ca mângâiere.

Mă provoca să-ți spun că mă ardea
Tot ce-nsemna, de tine, despărțire.
Prin gândul meu atunci cutreiera
O cruntă și prea grea dezamăgire.

Eu am găsit iar drumul către tine
Și n-aș mai vrea acum să îl pierd.
De vreme ce îmi este foarte bine
La tine-n brațe vreau ca să alerg.

De-aceea nu mă-ncurc în sentimente
- Ți le citesc adesea pe obraz !
Tot ce au fost cândva ... evenimente
- Sunt astăzi ... agonie și extaz !

Brăila, iulie 2017